

דבר תורה חמשה עשר בשבט תשפ"ג

חכמים ונבונים אומרים וכותבים טעמים וסיבות בעיני שמחת יום חמשה עשר בשבט שמחת היום ושמחת הפירות. ובעזר השם ית' גם אענה חלקי בזה

חמשה עשר זה אותיות "שער שמחה" וענינו שערי רחמים ורצון מלפני הית"ש להשפיע לכלל ישראל ברוחניות ובגשמיות רוב טובה ופתיחת השער אפשרי רק על ידי שמחה. ובאמת כן הוא בכל החדשים ט"ו בחודש הלבנה במילואה וסימן טוב לישראל וזמן הצלחה בכל דבר וענין **יחודו של חמשה עשר בשבט** שאנחנו לומדים את התוספת שמחה שבו ממקבילו חמשה עשר באב. דהיינו חודש שבט וחודש אב שניהם נחשבים לחודש חמישי או לחודש אחד עשרה. שהרי ספירת החדשים מתחילה מניסן ומתשרי וכו'. וכמו שבחודש אב השמחה רבה מאוד ביום החמש עשרה אותו דבר בחודש שבט.

עוד יש לומר אמרו ופסקו חז"ל משנכנס אדר מרבים בשמחה, ריבוי יתכן אחרי שכבר התחילו להיות בשמחה דהיינו יש איזה יום וזמן שאז נכנסים בשערי שמחה צעד אחרי צעד ועולים ומשתלמים בדרגת השמחה עד כדי ראש חודש אדר שאז פורצת ומתרבה השמחה ביותר. וחמשה עשר-שער שמחה בשבט הוא הקרוב וסמוך לאדר ולכן תחילת השמחה בו.

עוד יש לומר שיום זה הוא יום יחודי בהלכותיו לענין תרומות ומעשרות שבהם יש את חשיבותם של פירות ארץ ישראל. וודאי כשמדברים ומלמדים על קדושת ארץ ישראל מסבירים ומדגימים את הענין בפירות. ופירות הטריים שבארץ ישראל מביאים שמחה. כמו שמובא בספר החינוך טעם על מצוות ארבע מינים בסוכות, כיון שהתורה ציוותה להיות בשמחה כל הסוכות, התורה נתנה מצוה של ארבע מינים של גידולי ארץ ישראל המביאים וגורמים לשמחה. כי פירות משמחים ובפרט כשעוסקים בדברי תורה ורמזי הפירות ודאי שמרבים בשמחה.

עוד יש לומר שהרי משה רבינו בא' שבט למשך שש שבועות החל לחזור ולשנן ולבאר לעם ישראל את כל התורה כולל ששה סדרי משנה וגמרא דהיינו אחרי שבועיים ט"ו בשבט סיימו שני סדרים זרעים מועד פלוס מסכתות יבמות וכתובות הנקראים ש"ס קטן. שהרי כל סדר נלמד בששה ימים וג' ימים של סדר נשים למדו יבמות וכתובות שהוא חצי מסדר נשים וש"ס קטן, והשמחה היתה כיו"ט ממש. ומאז ולדורות שמחים וחוגגים יום זה כיום שמחת תורה. ובל" שבט אדר"ח אדר מרבים בשמחה כיון שבאותו יום מסיימים את כל החמשה סדרים ואין שמחה ויום טוב לגומרה של תורה כשמחה זו. {וסיום סדר טהרות והש"ס זהו שמחת יום הפורים יום שניכר בו אהבת התורה ביתר שאת שהרי ליהודים היתה אורה זו תורה וחיכו עד אז מפני אבלו של משה רבינו}

לימוד התורה הק' בשמחה נותן כח עוז ועוצמה להבין את התורה להתמיד בלימודה ולהעמיק בה. ונזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי התורה בשמחה ובאהבה ובטוב לבב. אכ"ר

בברכת

פירותיך מתוקים וצילך נאה
נח גד ויינטראב במוהרי"ד זצוק"ל

ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות תשפ"א

ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות פתגם זה נכון הוא, כיון שאומרים חז"ל שביום זה עולה השרף באילנות, ופירוש, שביום חמישה עשר בשבט יש התחדשות חיים בעצים ואכן ראוי לקרא חג האילנות.

האילנות אינם חוגגים, בכל זאת עץ זה עץ, אלא אנחנו חוגגים את יום זה, לדוגמא: ברוך השם לי יש יום הולדת בט"ו בשבט וודאי שאני ישמח ויחגוג ויודה להקב"ה על רב טובו אלי ועלי ביום זה, וכן כל אשה ובת ילד וחנווני וכל יהודי מסורתי בקיאים בתיקוני האר"י הקדוש באכילת מיני פירות למיניהם עד כדי שסיפר לי יהודי שהוא נוהג לאכול 72 פירות כנגד 72 פסוקים שהמרוקאים אומרים אחרי התפילה, מובא בסידור עולת תמיד, וכדי להשיג אותם כבר מתחיל במצוות היום 30 יום לפני החג כי התיקון חייב להיות בפירות שונים דווקא, וח"ו לא אותו פרי רק זן שונה. וכדי ששולחנו בערב החג יהיה ערוך כדבעי, ומשקיע בזה מעל אלף ₪. מדובר במשפחה גרעינית רגילה.

בני תורה חוגגים את יום זה בלימוד הלכות התלויות בארץ ומתחזקים בענייני כשרות המאכלים. וגם סיום שני סדרים בש"ס. שהרי משה רבינו בא' שבט למשך שש שבועות החל לחזור ולשנן ולבאר לעם ישראל את כל התורה כולל ששה סדרי משנה וגמרא דהיינו אחרי שבועיים ט"ו בשבט סיימו שני סדרים בעיון נשים נזיקין בהבנה ובעמקות. ואין שמחה כתורה שכידוע מרבתינו שלימוד בעומק ובהבנה בסדרי נשים נזיקין נותנים חיות בשאר סדרי הש"ס וזה הרמז שביום ט"ו בשבט עולה השרף באילן, שבסיום סדרי נשים נזיקין נותן כח וחיות ללמוד את כל חלקי התורה.

עוד רמז מוסרי: שיזכור האדם את הפסוק "כי האדם עץ השדה" על עצמו יזכור שהוא כמו גזע עץ בלבד, ובני ביתו והזולת הם פירות מתוקים וצילם נאה